

Zadeva C-50/09

Evropska komisija

proti

Irski

„Neizpolnitev obveznosti države – Direktiva 85/337/EGS – Obveznost pristojnega okoljskega organa, da opravi presojo vplivov projektov na okolje – Več pristojnih organov – Potreba po zagotavljanju presoje medsebojnega vpliva dejavnikov, ki bi lahko bili neposredno ali posredno prizadeti – Uporaba direktive za rušilna dela“

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 3. marca 2011 I - 877

Povzetek sodbe

1. *Okolje – Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje – Direktiva 85/337 – Obveznost pristojnega okoljskega organa, da opravi presojo vplivov na okolje – Obseg (Direktiva Sveta 85/337, kakor je bila spremenjena z direktivama 97/11 in 2003/35, člen 3)*
2. *Okolje – Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje – Direktiva 85/337 – Več pristojnih organov – Zahteva – Pristojnosti in pravila o njihovem izvajanju, ki zagotavljajo celovito presojo pred izdajo soglasja (Direktiva Sveta 85/337, kakor je bila spremenjena z direktivama 97/11 in 2003/35, členi 2, 3 in 4)*

3. *Okolje – Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje – Direktiva 85/337 – Področje uporabe – Rušilna dela – Vključitev*
 (Direktiva Sveta 85/337, kakor je bila spremenjena z direktivama 97/11 in 2003/35, člen 1(2))

1. Člen 3 Direktive 85/337 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z direktivama 97/11 in 2003/35, pristojnemu okoljskemu organu nalaga obveznost, da opravi presojo vplivov na okolje, ki mora vsebovati opis neposrednih in posrednih vplivov projekta na dejavnike iz prvih treh alinej tega člena in medsebojni vpliv teh dejavnikov. Ta obveznost presoje se razlikuje od obveznosti iz členov od 4 do 7, 10 in 11 Direktive 85/337, ki so v bistvu obveznosti zbiranja in izmenjave informacij, posvetovanja, publicitete in zagotovitve pravnega sredstva. To so postopkovne določbe, ki se nanašajo le na izvajanje glavnih obveznosti iz člena 3 te direktive.

v skladu s členi od 5 do 7 te direktive, se ta obveznost, da je treba na koncu postopka odločanja upoštevati informacije, ki jih zbere pristojni okoljski organ, ne more zamenjati z obveznostjo presoje iz člena 3 Direktive 85/337. Ta presoja, ki jo je treba opraviti pred postopkom odločanja namreč vključuje vsebinsko preučitev zbranih informacij in po potrebi razmislek o primernosti njihove dopolnitve z dodatnimi podatki. Ta pristojni okoljski organ mora torej opraviti tako preiskavo kot analizo, da bi zagotovil čim popolnejšo oceno neposrednih in posrednih vplivov zadevnega projekta na dejavnike, navedene v prvih treh alineah navedenega člena 3, in njihovega medsebojnega vpliva.

Vendar čeprav se morajo v skladu s členom 8 te direktive v postopku izdaje soglasja za izvedbo upoštevati rezultati posvetovanj in informacije, zbrane

Tako iz besedila zadevnih določb navedene direktive kot iz njene splošne strukture izhaja, da je njen člen 3 temeljna določba. Zgolj prenosa členov od 4 do 11

te direktive ni mogoče avtomatično šteti za prenos navedenega člena 3. Država članica zato s tem, da ne prenese tega člena 3, ne izpolni obveznosti, ki jih ima v skladu z Direktivo 85/337, kakor je bila spremenjena.

2. Člen 2(1) Direktive 85/337 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z direktivama 97/11 in 2003/35, določa, da se mora presoja vplivov na okolje izvesti pred izdajo soglasja. To pomeni, da se preizkus neposrednih in posrednih vplivov projekta na dejavnike iz člena 3 te direktive in na medsebojni vpliv teh dejavnikov v celoti opravi pred izdajo navedenega soglasja.

Čeprav v zvezi s tem prenos direktive v nacionalno pravo ne zahteva nujno formalnega in dobesednega prevzema njenih določb v izrecno in natančno določeno pravno normo in lahko splošni pravni kontekst zadošča, če dejansko zagotavlja polno uveljavitev direktive na način, ki je dovolj jasen in natančno določen, pa je treba določbe direktive izvajati z nesporno zavezujočo močjo, z zahtevano specifičnostjo, natančnostjo in jasnostjo, da bi bila izpolnjena zahteva po pravni varnosti, na podlagi katere morajo biti upravičenci – če je ta direktiva namenjena podeljevanju pravic za posameznike – sposobni jasno določiti obseg svojih pravic.

Čeprav v teh okoliščinah nič ne nasprotuje izbiri države članice, da uresničevanje ciljev navedene direktive poveri dvema različnima organoma, je pogoj za to, da pristojnosti teh organov in pravila, ki urejajo njihovo izvajanje, zagotavljajo, da se presoja vplivov na okolje opravi celovito in pravočasno, in sicer pred izdajo soglasja za izvedbo v smislu te direktive.

(Glej točke 36, od 38 do 41, 46 in 107 ter izrek.)

Tako država članica, ki ne zagotovi, da so zahteve iz členov od 2 do 4 navedene direktive v celoti izpolnjene, kadar ima več organov pristojnost odločanja o projektu,

ne izpolni obveznosti, ki jih ima v skladu s to direktivo.

(Glej točke 76, 77 in 107 ter izrek.)

3. Rušilna dela spadajo na področje uporabe Direktive 85/337 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z direktivama 97/11 in 2003/35, in so zato lahko „projekt“ v smislu njenega člena 1(2).

Opredelitev izraza „projekt“ iz člena 1(2) te direktive ne omogoča sklepa,

da rušilna dela ne bi mogla izpolniti meril iz te opredelitve. Taka dela je namreč mogoče uvrstiti med „druge posege v naravno okolje in krajino“. To razlago sicer potrjuje dejstvo, da če bi bila rušilna dela izvzeta s področja uporabe te direktive, bi bilo sklicevanje na „kulturno dediščino“ v členu 3 navedene direktive, na „zgodovinsko, kulturno ali arheološko pomembne krajine“ v točki 2(h) Priloge III k isti direktivi in na „arhitekturno in arheološko dediščino“ v točki 3 Priloge IV k tej direktivi brezpredmetno.

(Glej točke 97, 98 in 101.)